

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ШКОЛОЮ У СПАДЩИНІ В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО

Прищеп С.М.

Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини

Директор сучасної школи – це не просто посада керівника, але й велике педагогічне мистецтво. Діяльність керівника складна і відповідальна, але у директора школи – особлива місія. Він покликаний поєднувати в одній особі вчителя, методиста, інспектора, господарника, організатора навчально-виховного процесу, чуйного і уважного наставника дитячого колективу, лідера для колег-педагогів. Це вимагає не тільки всебічних знань, досконалого володіння наукою управління, але й високої професійної культури, справжньої самовідданості і безмежної відповідальності за доручену справу.

Свого часу вагомий внесок у розроблення теорії та удосконалення практики управління вніс В. Сухомлинський, який зазначав, що добре керувати освітнім процесом – це означає доконало володіти наукою, майстерністю і мистецтвом навчання та виховання. В його працях глибоко розкриті проблеми удосконалення контрольної-аналітичної діяльності керівника школи. «Директор школи, – наголошував він, – повинен бути знаючим, досвідченим педагогом і психологом, людиною виняткової долі, люблячим свою справу».

В. Сухомлинський завжди підкреслював, що кожна школа має мати своє обличчя: свої звичаї і традиції. Особливе значення і актуальність мають ідеї Сухомлинського в розбудові гуманістичного, розвивального простору сучасної школи, які визначили зміст і методологічну основу розв'язання науково-методичної проблеми нашої школи. У досвіді Василя Олександровича Сухомлинського школа була для дитини рідною домівкою, в якій дитина під постійною увагою його світлого розуму, теплих привітних очей зростала, розвивалася, міцніла, вчилася самоутверджуватися, бути корисною своїй родині, рідному краю. [2, с. 70].

Спираючись на погляди про гуманістичне управління освітнім закладом видатного педагога В. Сухомлинського та аналізуючи сучасні міркування щодо управління навчальними закладами в контексті особистісно орієнтованого підходу визначено завдання менеджменту закладу загальної освіти [1]:

1. Удосконалення структури закладу загальної освіти:

- розвиток мережі класів, встановлення оптимального співвідношення між класами для обдарованих дітей, базової підготовки та компенсуючого навчання;

- удосконалення суб'єкт-суб'єктних стосунків на всіх рівнях управління; - розвиток формальної та неформальної структури закладу; - розвиток системи освітніх послуг, маркетингу.

2. Підвищення якості змісту освіти:

- забезпечення оптимального співвідношення змісту освіти і запитів особистості;

- розвиток професіоналізму вчителів через засвоєння нового;

- забезпечення когнітивного та креативного розвитку учнів;

- розвиток персонологічного підходу до навчання за індивідуальними проектами;

- удосконалення науково-методичного забезпечення навчального процесу;

- забезпечення ситуації успіху для самореалізації кожного в життєдіяльності;

- забезпечення оволодіння знаннями на трьох рівнях: мотиваційному, когнітивному, операціональному.

3. Удосконалення організації навчального процесу:

- розвиток позитивної мотивації учнів до самовдосконалення;

- створення умов для переходу до особистісно орієнтованого навчання;

- впровадження та розвиток стратегії співробітництва;

- запровадження дослідницького підходу до управління;

- створення системи стимулювання творчої діяльності кожного.

4. Удосконалення організації виховного процесу:

- розвиток в учнів пізнавальних потреб, позитивного ставлення до навчання, освіти;

- створення, збереження і розвиток традицій в організації;

- розвиток внутрішньої культури організації;

- розвиток самоуправління та співуправління;

- біопсихосоціальний

- гармонійний духовний розвиток кожної особистості (здорової, духовної (культурної), щасливої).

5. Удосконалення управлінської діяльності:

- спрямованість на стратегічний менеджмент;

- нова філософія мислення (саногенного мислення);

- концептуальність; -

оновлення методів, технологій управлінської та проектувальної діяльності;

- сприятливий психічний клімат в ЗНЗ;
- утвердження лідерської позиції управлінця (менеджера).

Варто зазначити, що управління закладами загальної освіти в контексті особистісно орієнтованого підходу має бути спрямоване на створення сприятливих умов (освітнє та життєве середовище) для розвитку особистості кожного члена освітньої організації та самого управлінця навчального закладу як професіонала, науковця, творчої яскравої духовно гармонійно розвиненої особистості, лідера, здатного повести за собою всіх.

Список використаних джерел:

1. Пікельна В. Управління школою. У 2-х ч. / В.Пікельна – Ч. 2. : Вид.гр. «Основа», 2004. – С. 89-108.
2. Сухомлинський В. Серце віддаю дітям // Вибрані педагогічні твори : В 5 т. – К., 1977. – Т.3. – 279 с.